

Дорогий мій друже!

Відписуючи тобі в патрису на твій сердечний лист,
я й сам не знав, що це та слабість мій при,
Кмошаса. зразу гадав, що проста корячка і не при,
привадував до неї ніякого значення. Але вертаю
ти в той же патрису с патрушкою ніхого
тай це холодний вітром до дому, а при самій
повороті погув у тілі дронн не була
льма, не теленала, але все таки я пога,
дав собі, що це фєбра. Ан доперва в неділю
рано я переконався, що дронн нема, але за
то х корячка страшна, а голова, руки
й ноги, хоть нібито не болять, отитили ми,
немає чотирьохі жєліза. Показалося, що
се ні більше ні менше, дїмко Ти,
фус, на котрий ту може ще й дош хор,
юїб. Фіца до Краю. Від нїлі сєнту як коло,
нога, хїда що хитавше та держачиса ітн,
на дїр гашн вноїзу, що буде з світом і
і з моїм зарібком, на котрий я так
так надрїваю, бо знає. Тронцаї, Ціму
та і всіх жєдких з